

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 63. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1847_896A-txt-shoot-idm4851/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Det er saa Stik i Danmark,
 Har været fra gamle Dage,
 At har en Svend dertil Altraa,
 Da maa han Drlov tage.

For her er Ingen tilfammen viet,
 Som Munken og hans Kappe,
 Men Hofmand rider og Hofmand bdr,
 Hvor han kan tjene til Lasse."

"Dg her du, Hr. Niels Ebbeson!
 Du snaffer mig alt for længe,
 Enten skal du af Danmark flye,
 Eller jeg skal lade dig hænge.

Fredhellig est du hidkommet til mig,
 Fredhellig maa du bortride,
 Men var det ikke for Død og Tro,
 Du skulde faae andet at vide."

"Et fyrsteligt Leide J selv mig gav,
 Om jeg det ellers maa nyde;
 Men har J, Grev Geert, noget Dndt i Hu,
 Det kan eder selv fortgyde.

J Lyve kan hænge i Galgen hoit,
 Vaade for Naan og for Drn,
 Men lettelig ei af Danmark
 Jeg rømmer fra Hustru og Vorn.

Dg skal jeg rømme mit Hæderneland,
 Fra Hustru og Børnene smaa,
 Fuldtid skal J rose deraf,
 At J mig nogentid faae."

"Du ride nu bort, Niels Ebbeson!
 Ei mere vil jeg nu høre,
 Ellers jeg beder din Brynse paa dig,
 Som jeg ter fuldvel giere."

"Aldrig faae Kogen mig end saa rød,
 Jeg turde jo fuldvel staae,
 Her mig, Grev Geert! J see vel til,
 Dg mandelig vogt eder selve!"

"Du snaffer mig meget til Meen imod,
 Ei vil jeg mig dog overle,
 Imorgen er du fredhellig for mig,
 Til Selen ganger til Hoile.

Den Dag idag, og den anden til Kvad,
 Din Lyfte, den maa du straffe,
 Men er jeg en ægte Grevsøen,
 Derefter jeg drat dig mon giæfte."

Bort red da Hr. Niels Ebbeson,
 Slog op med holden Haand:
 "Grev Geert, J drages til Minde vel,
 Jeg kommer igjen forland!"

Saa red han bort med snoren Hærd,
 Kom hjem udi sin Gaard,
 Han slogede sig for sin vane Hustru,
 Spurgde hende om bedste Raad.

"Hvad Raad kan jeg optænke vel,
 Jeg er en klysem Kvinde,
 De værste Raad, de tjene nu bedst,
 Kunde J dem ellers paafinde.

